

ÀNGEL DE LA GUARDA

L'endemà, quan em vaig despertar, la meva mare em va donar una carta. Quan la mare me la va lliurar tenia la cara pàl·lida. La carta era de la meva àvia escrita uns dies abans de morir:

“Júlia, si algun dia estàs trista agafa la nina i abraça-la, si algun dia em trobes a faltar agafa la nina i abraça-la, si algun dia estàs enfadada agafa la nina i abraça-la. Perquè abraçant aquesta nina tindràs la sensació que m'abrades a mi, perquè jo sempre seré amb tu”.

Quan vaig llegir això vaig plorar molt, perquè gràcies a aquesta carta vaig entendre tot el que havia passat ahir a la nit.

Quan vaig sentir la porta obrir-se pensava que era un fantasma i era la meva gata Mini. Llavors vaig agafar la nina per sentir-me protegida i aquí va ser quan vaig sentir que m'acariciaven el cap, era la meva àvia que m'acariciava el cap per tranquil·litzar-me. Des d'aquell dia vaig superar la mort de la meva àvia i vaig seguir endavant, perquè sempre sabré que estarà amb mi, per cuidar-me i per ser el meu àngel de la guarda.